

Varers Vedkommende bliver Prisstigningen større og større, som Tiden gaar. Der er allerede nu saa høje Priser paa adskillige Varer, der er nødvendige for enhver Hus-holdning, at det praktisk taget er blevet umuligt for de paagældende Familier med en ringe Indtægt at erhverve sig disse Varer. Mange ærede Medborgere synes at have overmaade ringe Forstaaelse deraf, ikke mindst de, som forhandler Varerne, de bidrager deres til efter bedste Evne at faa Priserne til at stige og stige. Vi har haft Lejlighed til for nogle faa Dage siden at stifte Bekendtskab med Artikler af et tidligere Medlem af dette Ting, Hr. Peschcke Kødtt, der har sat sig til Op-gave at forsvare, at der tages høje Priser, og at Handelsstanden indkasserer den Kon-junkturfortjeneste, der byder sig. Dette har undret mig, men det har undret mig endnu mere, at en hel Række af Venstre-bladene helt eller delvis har ydet Hr. Peschcke Kødtt deres Tilslutning og har fremhævet ham som en Mand, der modigt traadte op mod disse urime-lige Bestemmelser, som Regeringen og den overordentlige Kommission træffer. Det har undret mig, for man maa dog vide, at hvis saadanne Bestemmelser som de, der er truffene, ikke var blevet truffet, vilde Tilstandene her i Landet forlængst have været af en saadan Beskaffenhed, at det overhovedet ikke var taaleligt for Smaafolk at være her.

Det er underligt, at en Købmand i Manufakturvarer har villet anke over den Fortjeneste, der i Krigens Tid er „levnet“ Købmandsstanden; thi er der nogen Afde-ling af Købmandsstanden, der har været og fremdeles er i Stand til at tjene paa de Varer, der er her i Landet, er det dem, der forhandler Manufakturvarer. Overfor denne Handel er man nemlig saa-dan stillet, at man saa at sige ikke kan øve nogen Kontrol. Priserne paa de forskellige Manufakturvarer er efterhaanden blevet saa høje, at det er uoverkommeligt for Folk med smaa Indtægter at faa deres Beklædningsgenstande fornyet, for ikke at tale om den uhyre Vanskelighed, det er for unge Folk med smaa Indtægter at fæste Bo. De Herrer Grosserer forlanger Ret til at indkassere Konjunkturgevinsten. Naar de har købt en Vare i Udlandet til en vis Pris, og Varen ligger nogen Tid i Ud-landet, inden den eksporteres, men Prisen i denne Tid stiger, vil de i Strid med Forord-ningen af 1. Februar 1917 have Ret til paa det hjemlige Marked at tage den Ge-vinst, som fremkommer ved, at de til deres

Fortjeneste lægger den Prisstigning, der er sket i Udlandet, medens deres Varer ligger der. Forordningen af 1. Februar 1917 og den senere Forordning om Kædehandel tager Sigte paa at begrænse Fortjenesten til, hvad den sædvanemæssig har været i Procenter. Disse Forordninger gaar paa ingen Maade Købmandsstanden for nær, for naar det tillades en Købmand at tage den samme procentvise Fortjeneste, som han havde indtil 1. Februar 1917, er det givet, at han derved faar en meget bety-delig Fortjeneste, eftersom praktisk talt Priserne paa alle Varer er steget meget betydeligt over de normale Priser, saa at Nettfortjenesten, skønt Omkostningerne kan være større nu end tidligere, vil blive langt større, end den var før Krigen. Men de Herrer Grosserer vil ikke nøjes der-med, de vil have en endnu større Fortje-neste, og ærede Medlemmer har vel lagt Mærke til, at der paa Børsen har været holdt et stort Protestmøde, hvor man ivrede meget stærkt imod de For-anstaltninger, der er truffene. Foran-staltningerne har imidlertid være nød-vendige, hvis det overhovedet skulde være muligt for Befolkningen at komme igennem den overordentlig vanske-lige Tid, vi befinder os i, men til Trods for Forordningen af 1. Februar 1917 tages der fremdeles i mange Tilfælde en ublu Avance, en Avance, der er i Strid med Forordningen. Og man kan naturligvis heller ikke vente andet, naar selve de, der skulde være med til at haandhæve Be-stemmelserne, agiterer mod dem og det paa en saadan Maade, at man næsten skulde tro, at det egentlig var en god Gerning at sætte sig ud over dem.

Der er i Øjeblikket en følelig Mangel paa Manufakturvarer, ikke mindst paa al-mindelige Stoffer til Klædninger, og jeg har lagt Mærke til, at Lagrene udtømmes nu ved en Art Hamstring, idet velstillede Folk bestiller Klædninger i en Udstrækning, der ikke svarer til deres normale Bestillinger. Jeg har Indtrykket af, at det vil blive vanskeligt at faa nye Forsyninger hjem, og at der kan være Udsigt til, at Pri-serne yderligere vil stige, men i Stedet for saa at bestille en Klædning, som den paa-gældende har Brug for, bestiller man flere Klædninger, og Følgen bliver, at naar den fattigere Del af Befolkningen endelig trænger til at faa noget Tøj, er der ikke mere, eller det, der er, har faaet saa op-skruede Priser, at det næsten ikke er den muligt at skaffe sig det. Det er derfor min Opfattelse, at Forholdene efterhaanden